

Θυάτειρα

Τα Θυάτειρα ήταν αρχαία πόλη της Λυδίας στην δυτική πλευρά της Μικράς Ασίας. Ήταν χτισμένα στην εύφορη κοιλάδα του ποταμού Λύκου και υπήρξε σημαντικό κέντρο εγχώριου και διαμετακομιστικού εμπορίου λόγω της θέσης. Αρχικά ονομάζονταν Πελοπεία και Ευιππία και πήραν το όνομά <<Θυάτειρα>> από τον Σέλευκο Α΄ Νικάνωρ ο οποίος εκείνη την εποχή πολεμούσε με το Λυσίμαχο και πληροφορήθηκε ότι απέκτησε κόρη και έτσι ονομάστηκε Θυάτειρα προς τιμήν της. Ο Σέλευκος Α΄ Νικάνωρ εγκατέστησε τον πρώτο ελληνικό οικισμό.

Τα Θυάτειρα ιδρύθηκαν μάλλον από τους Λυδούς στα τέλη του 8^{ου} με αρχές του 7^{ου} αιώνα π.Χ. Το 334π.Χ. κατακτήθηκε από τον Μεγάλο Αλέξανδρο και μετατράπηκε από τον Σέλευκο Α΄ Νικάνωρα σε μακεδονική στρατιωτική αποικία. Γύρω στο 2^ο π.Χ. η πόλη πέρασε στην Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Τον 1ο αιώνα ξεκίνησε η περίοδος ακμής όπου κορυφώθηκε στην εποχή των Αντωνίνων από το 138-193. Το 123 π.Χ. επισκέφθηκε τη Λυδία ο Αδριανός ο οποίος έκανε δωρεές αλλά και το 215π.Χ την επισκέφθηκε ο Καρακάλλας ο οποίος έμεινε για μικρό χρονικό διάστημα. Το 2^ο αιώνα ο Πτολεμαίος καταγράφει τα Θυάτειρα ως μητρόπολη.

Τα Θυάτειρα ήταν από τις πρώτες πόλεις που εκχριστιανίστηκαν και αποτέλεσε μία από τις επτά πόλεις την Μικράς Ασίας στις οποίες στάλθηκε από τον Ευαγγελιστή Ιωάννη το έργο του <<Αποκάλυψη>>.

Σήμερα την θέση της αρχαίας πόλης έχει πάρει η τούρκικη πόλη Ακ Χισάρ.

Πηγές;